

Pełzająca zimowa ofensywa Gierasimowa

27 lutego 2024

Uwaga natury ogólnej. Siły Zbrojne Ukrainy dysponują potężną siłą mając aktualnie pod bronią ok. 700 000 bagnetów, nie licząc innych służb mundurowych. Wojska ukraińskie są masowo wyposażone w ciężki sprzęt pochodzący z krajów NATO, który wypiera sprzęt radziecki.

Na froncie są jednostki uzbrojone w czołgi Leopard-2, Abrams, Stridsvagn 122 , Challenger-2, PT-91, bojowe wozy piechoty Marder 1A3 i M2 Bradley. Widzimy setki transporterów opancerzonych w tym Rosomak, Stryker, M113, VAB, SSF Pandur itd. Ukraińscy żołnierze są nowocześnie wyekwipowani i uzbrojeni w dużej części przez kraje NATO. Artyleria ukraińska dysponuje przeszło 2000 działami kalibru przeszło 150 mm, w tym ok. 700 nowoczesnymi, przekazanymi przez kraje Sojuszu Północno Atlantyckiego . Na froncie są amerykańskie wyrzutnie rakietowe Himars, niemieckie MARS, włoskie, norweskie, francuskie i brytyjskie MLRS-270 z rakietami GLMRS. Lotnictwo ukraińskie atakuje Rosjan rakietami manewrującymi z Francji i Wielkiej Brytanii (Storm Shadow i SCALP-EG), zadając im dotkliwe straty. Ukraińska OPL dysponuje amerykańskimi systemami Patriot, NASAMS, MIM-23 Hawk, niemieckimi IRIS-T SLM, francuskimi SAMP/T Mamba itd. Wojska Kijowa dysponują tysiącami dronów produkcji własnej i dostarczonymi przez dziesiątki krajów (gros członków NATO).

NATO na czele ze Stanami Zjednoczonymi dostarcza ogromne ilości amunicji i zaopatrzenia oraz bezcenne dane wywiadowcze w czasie zbliżonym do rzeczywistego, pozyskiwane między innymi przez dziesiątki satelitów szpiegowskich, samolotów zwiadu elektronicznego i agenturę. Pomimo to, aktualnie na wszystkich odcinkach frontu armia rosyjska dysponuje inicjatywą, na wielu prowadzi skuteczne taktyczne natarcia i toczy co najmniej trzy

większe operacje zaczepne.

Gdzie leży zatem źródło aktualnych rosyjskich sukcesów i ewidentnej zmiany sytuacji na froncie?

Po pierwsze i najważniejsze, Stawka (Naczelne Dowództwo Armii Rosyjskiej), w przeciwieństwie do własnych działań na początku wojny w 2022 i do dowództwa armii ukraińskiej oraz jej doradców z NATO, kierujących się woluntaryzmem, działa dziś wg żelaznej logiki i zasad sztuki wojennej. Operacje rosyjskie są dobrze, a czasem (jak szturm Awdiejewskiego Rejonu Umocnionego) błyskotliwie zaplanowane. Dobre dowodzenie kadry oficerskiej, należyte wyszkolenie wojsk i właściwe ich wyposażenie, pozwalają na ich sprawną realizację.

Po drugie, rosyjska machina przemysłowa przeszła na tory gospodarki wojennej i dostarcza walczącym wojskom na froncie duże ilości sprzętu, wyposażenia oraz amunicji i paliwa.

Po trzecie, po roku ćwiczeń, wyposażania i zgrywania pododdziałów, wprowadzono do walki duże ilości dobrze przeszkolonych i wyposażonych pułków sformowanych w wyniku mobilizacji jesienią 2022.

Po czwarte, rosyjskie lotnictwo, wyposażone w duże ilości nowego fabrycznie uzbrojenia precyzyjnego w tym bomby szybujące z satelitarnym modułem korekcji celu, znów stało się istotnym czynnikiem pola walki.

Po piąte, rosyjska armia otrzymała masę różnych typów nowoczesnych bezzałogowych statków latających i przeszkolonych operatorów dronów. Dziś w tym obszarze wyposażenia w niczym nie ustępuje armii ukraińskiej, a w wielu aspektach ją przewyższa.

Po szóste, armia rosyjska po trwającym ok. rok okresie swego rodzaju moralnej niedookreśloności celów, Specjalnej Operacji Wojskowej na Ukrainie, po ich korekcie jesienią 2022 i zwycięskim odparciu wielkiej wiosenno-letniej ukraińskiej

ofensywy latem 2023, dysponuje wysokim morale i wiarą w zwycięstwo.

Szczegółowo sytuacja na frontach kształtuje się następująco...

Dnieprzański kierunek operacyjny

Rosyjskie Zgrupowanie „Dniepr” dowodzone przez generała Michała Tieplinskiego, zasadniczo zlikwidowało utworzony przez ukraińskich żołnierzy piechoty morskiej przyczółek pod Krynkami. Wieś jako taka została starta z powierzchni ziemi. Setki ukraińskich dronów i silne zgrupowanie artylerii na prawym brzegu Dniepru uniemożliwia wojskom rosyjskim oczyszczenie piwnic kilku domów, w których może się bronić ok. 30-50 ukraińskich żołnierzy. Ten przyczółek nie ma najmniejszego znaczenia z punktu widzenia sztuki wojennej i jest wyłącznie utrzymywany dla celów propagandowych narzuconych przez otoczenie prezydenta Zełenskiego.

Cena, jaką przychodzi płacić ukraińskim żołnierzom z 35 i 38 Brygad Piechoty Morskiej jest niewspółmiernie wysoka i historia surowo oceni decydentów z Kijowa za bezsensowną śmierć tysięcy ukraińskich żołnierzy poległych w tej nieracjonalnej z wojskowego punktu widzenia, prowadzonej z pogwałceniem sztuki wojennej operacji.

W wyniku likwidacji ukraińskich przyczółków część sił z kierunku dneprzańskiego, Stawka skierowała na Zaporże.

Zaporże – Romańczuk odzyskuje tereny utracone latem 2023

Jak Państwo zapewne pamiętają, obszar Zaporża był latem 2023 roku areną jednego z dwóch głównych uderzeń ukraińskiej wielkiej ofensywy. Ukraińskie zgrupowanie „Tawria” i Grupa Marun, uderzyły w trzech miejscach osiągając największy sukces na tzw. oriechowsko-tokmackim kierunku operacyjnym. Włamanie

sięgało ok. 20 km. Rosyjskie Zgrupowanie „Wschód” generała Aleksandra Romańczuka w toku zaciętych walk zatrzymało pancerny klin generała Tarnawskiego, z idącymi w szpicy czołgami Leopard-2 i bojowymi wozami piechoty M2A2 Bradley ODS.

Aktualnie, generał Romańczuk, po otrzymaniu uzupełnień oraz przekazanych przez Stawkę jednostek odwodowych, przystąpił do likwidacji ukraińskich włamań w rosyjską linię obrony. Po drugiej stronie, generał Tarnawski, nerwowo monituje Sztab Generalny Ukraińskich Sił Zbrojnych, o posiłki, które są już w drodze.

Dlaczego?

Otóż operujące na odcinku tokmacko-oriechowskim elitarne jednostki IX Korpusu wyposażone w sprzęt z krajów NATO (czołgi Leopard-2, bojowe wozy piechoty Marder i Bradley), tj. brygady zmechanizowane w tym 47 i 116, zostały przerzucone w listopadzie/grudniu 2023 na odcinek walącego się frontu pod Awdiejewką.

Na lewym skrzydle pod Piatichatkami rosyjska 19 Dywizja Strzelców Zmechanizowanych została wzmocniona brygadami Wojsk Powietrzno-Desantowych (45 Samodzielną Gwardyjską Brygadą Specjalnego Przeznaczenia i nowo sformowaną 49 Brygadą Desantowo Szturmową). Póki co Rosjanie tu nie atakują, ale prowadzą intensywne działania rozpoznawcze.

Na tokamcko-oriechowskim kierunku operacyjnym wojska rosyjskie prawie odbiły wieś Rabotiono odzyskując szereg ufortyfikowanych pozycji. Ukraińskie kontrataki nocą z 24/25 lutego pozwoliły odzyskać jej część, gros Rabotino jest w szarej strefie.

Zbieżne natarcie pułków 42 Dywizji Strzelców Zmechanizowanych, 136 Gwardyjskiej Brygady Strzelców Zmechanizowanych oraz pułków rezerwowych: 1154, 1430, 1251, 1441 i 1429 sukcesywnie spycha ukraińskich żołnierzy z 82 Samodzielnej Brygady

Desantowo Szturmowej i 65 Brygady Zmechanizowanej. Próby ukraińskich kontrataków za cenę silnych strat, skończyły się wprowadzić częściowym wyhamowaniem rosyjskiego natarcia, jednak to strona rosyjska włączyła inicjatywę.

Od strony wsi Wierbowe z sukcesem nacierają spadochroniarze z 7 Gwardyjskiej Dywizji Desantowo Szturmowej i 100 Brygady Rozpoznawczej przy wsparciu 387 Pułku Rezerwowego (z 44 rezerwowej Dywizji Powietrzno-Desantowej) oraz 3 bataliony BARS-u. Rosyjscy spadochroniarze manewrują małymi grupami żołnierzy na pojazdach typu buggy.

Rosjanie nie wprowadzili wszystkich dostępnych rezerw, bitwa o likwidację włamania pod Rabotino dopiero się zaczyna. Na lewej flance na dniach do walki wejdą pułki 76 Gwardyjskiej Dywizji Desantowo Szturmowej z Pskowa, aktywność rosyjskiego lotnictwa bombowego też narasta.

Idąc dalej na wschód na tzw. Wriemiewskim występie, po odbiciu kilku wsi przez armię ukraińską latem 2023, front utknął pod Staromajorskie i Urożajne. Jednak pod wsią Prijutne, w ostatnim czasie siły rosyjskie konsekwentnie spychają ukraińską 127 Brygadę Obrony Terytorialnej, a pułki rosyjskiej 127 Dywizji Strzelców Zmechanizowanych odzyskują utracone latem 2023 pozycje.

Południowodoniecki i doniecki kierunek operacyjny

Rosyjski 68 Korpus Armijny, mimo strat, w ciężkich bojach sukcesywnie spycha wojska ukraińskie w ogólnej osi ku wsioom Wodiane i Konstantinivka, zajmując kolejne pola i lasy, chcąc przeciąć strategicznie ważną trasę zaopatrzenia garnizonu miasta-twierdzy Wuhledar/Ugldar. Jego 155 Gwardyjska Brygada Piechoty Morskiej, w ciężkim boju posuwa się zajmując kolejne ulice ważnej wsi Nowomichajlivka.

Na północ od Nowomichajlivki rosyjska 20 Dywizja Strzelców Zmechanizowanych zdobyła strategicznie ważny punkt – fermę „Zwierzyniec” i oskrzydla wieś od wschodu. 150 Dywizja Strzelców Zmechanizowanych po zdobyciu Marinki śmiałym manewrem zdobyła wieś Pabieda, odrzucając stad ukraińskich żołnierzy z 33 Brygady Zmechanizowanej.

Znaczenie Pabiedy podkreśla desperacka jej obrona przez żołnierzy Ukraińskich Sił Zbrojnych, którzy próbowali ją utrzymać. W ciągu kilku tygodni aktywnej obrony w wsi Pabieda walczyli ukraińscy spadochroniarze z 79 i 95 Samodzielnych Brygad Desantowo Szturmowych, a także jednostki z 3 Brygady Zmechanizowanej, których dwie grupy szturmowe były wysłane do kontrataku, ale bezskutecznie.

Perspektywy odcięcia logistyki ukraińskiego garnizonu w Ugledarze nie są jedynymi, które otwierają się przed Rosjanami wraz z przejęciem kontroli nad wsią Pabieda. Wojska 33 Brygady Zmechanizowanej wycofały się na zachód, do przylegających do wsi lasów. Ich liczebność i rozmieszczenie na wzgórzu pozwolą Siłom Zbrojnym Ukrainy dalszy rosyjski odeprzeć atak, ale teraz wojska rosyjskie mogą przemieszczać się nie tylko do Konstantinówki, ale także do Georgiewki od południa szosą H15.

Sama Georgijewka leży na nizinie w pobliżu zbiornika wodnego, dlatego znajdujące się tam pozycje są bardzo łatwe do przestrzelenia. A droga H15 leży na wzgórzach, co w przypadku jeśli będzie kontrolowana, znacznie uprości atak na Georgievkę, dokąd przybyły dwie grupy szturmowe ukraińskiej 46 Brygady Aeromobilnej. Na północy od Marinki w okolicach Krasnogorowki Siły Zbrojne Rosji zapewniły sobie przyczółek na południowych obrzeżach miasteczka, naciera tam 5 Brygada Strzelców Zmechanizowanych.

Awdiejewski kierunek operacyjny

Wojska rosyjskie dowodzone tu przez 48-letniego generała Andrieja Mordwiczewa po zdobyciu miasta twierdzy Awdijewka

dalej kontynuują natarcie. Szczegółowy przebieg linii frontu skrywa „mgła wojny”. Wszystko wskazuje jednak na to, że Rosjanie zdobyli wsie Lastoczkino (35 Brygada Strzelców Zmechanizowanych) i Siewiernyj (1 Słowiańska Brygada Strzelców Zmechanizowanych).

Generalnie, na tym odcinku frontu do natarcia przeszły jednostki weteranów z 1 Donieckiego Korpusu Armijnego. Na lewej flance Rosjanie wprowadzili do walk, przegrupowaną tu z okolic Ługanską 41 Gwardyjską Armię Ogólnowojskową, której brygady zdobyły Awdiejewkę i przeszły do pościgu za uchodzącymi jednostkami ukraińskimi. Nacierają tu 35 i 74 Brygady Strzelców Zmechanizowanych oraz 55 Górska Brygada Strzelców Zmechanizowanych.

Dalej na prawo od nich rozwinęły się brygady 2 Armii Ogólnowojskowej w tym 30 i 15 Brygady Strzelców Zmechanizowanych wraz 21 Brygadą Strzelców Zmechanizowanych (o wzmocnionej strukturze, de facto będąca mini dywizją pancerną). Natarcie rosyjskie na tym odcinku wzmacniają pułki 90 Gwardyjskiej Dywizji Pancерnej oraz sile zgrupowanie artylerii 944, 238 Brygady Artylerii, Brygada Artylerii „Kałmius”, 381 Pułk Artylerii, 580 Batalion Artylerii (rezerwowy) i 439 Brygada Rakietowa.

Po stronie ukraińskiej bronią się: 3 Samodzielna Brygada Szturmowa „Azow”, 56 i 59 Brygady Zmotoryzowane, 53, 110 Brygady Zmechanizowane, Legion „Wolna Rosja”, a także przerzucone z Zaporozża: 47 Samodzielna Brygada Zmechanizowana, 116 Brygada Zmechanizowana i 71 Brygada Jegrów oraz będąca w odwodzie 1 Samodzielna Brygada Pancerna.

Strona ukraińska próbuje stabilizować linię frontu, jednak Rosjanie nie wprowadzili do walk całości rezerw i natarcie kontynuują. Armia ukraińska na awdiejewskim odcinku frontu operuje jednostkami wyposażonymi w swój najlepszy sprzęt w tym czołgami T-84 „Opłot”, niemieckimi Leopard-2, a nawet amerykańskimi Abrams. Z Rosjanami walczą amerykańskie bojowe

wozy piechoty M2A2 Bradley ODS, 27-tonowe kolosy, z dodatkowym pancerzem reaktywnym BRAT i niemieckie Marder1A3.

Strona rosyjska wyposażyla swoje zwycięskie oddziały w czołgi T-80, T-90M „Proryw” , T-72B3M wz. 2022 , bojowe wozy piechoty BMP-2 i BMP-3 oraz bojowe wozy wsparcia czołgów BMPT-Terminator-2, które jak widać skutecznie uporały się z NATO-wskim sprzętem pancernym.

Nie bez znaczenia jest rosyjska artyleria wyposażona masowo w pociski naprowadzane laserem dla dział 152 mm (Krasnopol) i dla moździerzy 2S4 „Tulipan” 240 mm (Smielczak). Cele podświetlają oficerowie wyposażeni w specjalistyczny sprzęt (Laserowy dalmierz celowniczy LCD-1), idący w szpicy natarcia lub drony „Orłan-30”.

Bachmucki kierunek operacyjny

Strona rosyjska prowadzi tu jedną z trzech operacji zaczepnych. Uderzenie w ogólnym kierunku na miasto Czasiw Jar prowadzą rosyjscy spadochroniarze 98 Gwardyjskiej Dywizji Powietrzno –Desantowej. W uznaniu ostatnich sukcesów dywizji jej dowódca płk. Jewgienij Tonkich 19 lutego ukazem Prezydenta FR został awansowany na stopień generała majora. Spadochroniarzy w natarciu wspierają: Brygada Ochotnicza „Siewier”, 9 Samodzielny Pułk Strzelców Zmechanizowanych (z okręgu Kaliningradzkiego), 1486 i 1443 Pułki Rezerwowe, Rezerwowy Pułk „Leningrad” i batalion BARS-34 „Syberia”.

Na miasto Krasne/Iwaniskie nacierają: 11 Gwardyjska Brygada Desantowo Szturmowa i 43, 1435, 1443 Pułki Rezerwowe, 105 Pułk Strzelców Zmechanizowanych. Rosjanie wybili jednostki ukraińskie z umocnień wokół miasta i wdarli się już w jego zabudowę. Wsparcie w natarciu zapewniają im 27 Pułk Artylerii i 17 Brygada Artylerii Ciężkiej.

Krasengo bronią żołnierze ukraińscy z 93 Samodzielnej Brygady Zmechanizowanej i 5 Brygady Szturmowej. Wojska rosyjskie

uporczywie walczą też o odzyskanie wsi Kleszizewka sukcesywnie odzyskując teren stracony latem 2023.

Krasnolimański kierunek operacyjny

Wojska rosyjskiej 20 Armii Ogólnowojskowej cały czas naciskają na broniące się oddziały ukraińskie. Jej 144 Dywizja Strzelców Zmechanizowanych podeszła na ok. 2 km od miejscowości Terny i Jampolivka. Ukraińcy (21 Brygada Zmechanizowana i 18 Słowiańska Brygada Gwardii Narodowej) powoli, jednak oddają teren cofając się. Za plecami pozostała już tylko rzeka Żeriebiet' co utrudnia obronę.

Pod Tabaivką rosyjska 47 Dywizja Pancerna wyhamowała, jednak powstały wyłom negatywnie oddziałuje na ukraińskie pozycje. Na Kupiańskiem kierunku operacyjnym wojska rosyjskiego Zgrupowania „Zachód” generała Jewgienija Nikiforowa wciąż naciskają pod Sinkivką, wiążąc duże siły ukraińskie obawiające się ataku w kierunku na miasto Kupiańsk.

Na zdjęciach satelitarnych widoczny jest ruch rezerw rosyjskich w kierunku frontu, co może pośrednio świadczyć, że strona rosyjska nadal będzie potęgować swoje działania zaczepne w tym na Zaporozu.

Bardzo aktywnie działa rosyjskie lotnictwo i to tak bombowce taktyczne jak i lotnictwo armijne. Wojska rosyjskie, poprzez obecnych na linii frontu oficerów naprowadzania lotnictwa, dysponują skutecznym wsparciem z powietrza. Lotnictwo rosyjskie prowadzi tak misje wsparcia bezpośredniego jak i misje izolacji pola walki oraz uderzeń na tymczasowe punkty kwaterunku wojsk ukraińskich, bazy sprzętu paliw i amunicji. Zapewniają to nowe efekторы pozwalające samolotom działać spoza zasięgu ukraińskiej OPL.

Rosyjskie Siły Powietrzne „polują” na ukraińskie radary i pozycje systemów przeciwlotniczych, które atakowane są za pomocą takiet Ch-31P i Ch-59. Rosjanie opublikowali szereg

filmików dokumentujących zniszczenie radarów R-18 „Malachit” czy elementów systemu S-300 PM.

Strona rosyjska powoli, metodycznie, zgodnie z zasadami sztuki wojennej prowadzi działania mające na celu znaczące obniżenie potencjału bojowego armii ukraińskiej. Działania te, w ocenie wielu analityków, mają stworzyć korzystne podstawy, do przeprowadzenia latem 2024 działań ofensywnych o znaczeniu operacyjnym.

Armia ukraińska przeszła do strategicznej obrony, prowadzi zakrojone na szeroką skalę prace fortyfikacyjne, budując szereg umocnień polowych, elementów inżynieryjnych, kładąc rozległe pola minowe, przygotowując się na rosyjskie działania ofensywne. W założeniach Sztabu Generalnego Ukraińskich Sił Zbrojnych ma to na celu wykrwawienie atakujących wojsk rosyjskich, do poziomu pozwalającego na przejście armii ukraińskiej do działań ofensywnych.

Założenia te, wyartykułowane przez współpracowników prezydenta Zełenskiego wydają się mocno optymistyczne.

Strona rosyjska w ramach prowadzonej „Pełzającej zimowej ofensywy Gierasimowa”, zrealizowała znaczącą część postawionych celów, jak np. likwidacja Awdiejewskiego Rejonu Umocnionego i zdobycie samego miasta Twierdzy Awdijewki. Wydaje się, że punkt ciężkości powędruje aktualnie na Zaporozże, gdzie Rosjanie będą chcieli zlikwidować „Raboriński występ” i odzyskać swoje linie obronne sprzed ukraińskiego natarcia latem 2023. Pozostaje zagadką względna bierność Zgrupowania „Zachód” i 1 Armii Pancernej Gwardii.

Co się jednak wydarzy okaże się w najbliższych kilku tygodniach, gdyż zbliżająca się wielkimi krokami wiosna i wiosenna razputica i nieprzejezdne „morze błota”, zakończy fazę zimową 2023/2024 wojny o Ukrainę.

Autorstwo: Krzysztof Podgórski

Źródło: [MyslPolska.info](https://myslpolka.info)